

רשותה רשותי אש שלחה בת יה. וממי היא שלחה בת יה? זו אש שיצאת מפה שופר, כלולה מרים ומים. ומתוך אורה שלחה בת כSAMPLE בקנאה של הקדוש ברוך הוא. ובשעה שהיא מקנאה לו, או לפוגש בשלחה בת, שהיא ישך בhem.

עוד פתח ואמר, (שירח) מים ובבים לא יוכלו לכבות וגוו. מים רבים קשר של תפלה על זרוע שמאל, לקים וימינו תפבקני. דבר אחר מים ובבים - זהו הנחר העלון שמננו יוצאים נהרות לכל העברים, וכולם שופעים ונמשכים מפנו, כמו שנאמר (תהלים צ) מאיונון קולות דמים רבים, מתמשכן מגניה. ונחרות, כמה דעת אמר, נשאו נהרות וגוו.

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה - שאוהבת בנסת ישראל את הקדוש ברוך הוא - יבוזו לו. בוז יבוזו לו? יבוז היה צרייך להיות! אלא אם יתן איש זה הקדוש ברוך הוא. את כל הון ביתו, כמו שנאמר (משלי כד) כל הון יקר ונעים.

הוספה

בוז יבוזו לו. מה זה בוז? יומ שני ויום שני ויום שביעי של סכונות, שביהם היו מנשבכים מים וין של שבעת ימי הסכונות, בהם היה מקריבים ישראל שבעים פרים לכפר על שבעים ממעדים, כדי שלא ישאר העולם חרב מכם, וזה שבחותוב ובחתמה עשר יום וגוו והקרבתם עלה אשה וגוו. (עד כאן תוספתא).

באהבה - של בנסת ישראל אלו ולא להתקשרות עמה, בוז יבוזו לו - כל אותם אוקלוסים וכל אותם מchnות של מעלה לאותו הון

רשותה רשותי אש שלחה בת יה. וממן איה שופר, כליל מרוחא ומייא. וממן ההוא שלחו בא כדרתלהטא בכנסת ישראל, אוקיד עולם בשלהוביתא בקנאה קודשא בריך הוא, ובשעתה דהיא מקנאה ליה, ווי דאערע בשלהוביתא, דאייה יתוקד בהו.

זו פתח ואמר. (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכל לבנות וגוו. מים רבים דא דרוועא ימיא, דבעי לישראל ביה קשרא דתפלת על דרוועא שמאלא, לקיימא וימינו תחבקני. דבר אחר, מים רבים, דא הוא נהר עלאה, דמגיה נפקין נהרין לכל עבר, וכלתו נגידין ואתמשכן מגניה. כמה דעת אמר, (תהלים צ) מkolot דמים רבים, דנטקן ואתמשכן מגניה. ונחרות, כמה דעת אמר, נשאו נהרות וגוו.

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה, דברים בנסת ישראל לקודשא בריך הוא, יבוזו לו. (שיר השירים ח) בוז יבוזו לו, יבוז מיבעי ליה, מי יבוזו לו. אלא, אם יתן איש, דא קדשא בריך הוא. את כל הון ביתו, כמה דעת אמר. (משל כד) כל הון יקר ונעים.

תוספה

בוז יבוזו לו. מי בוז. יומא תנינא ויומא שתיתאה ויומא שביעאה דסופות, דבוזה הו מנשבכי מים ויין דז' יומין דסופות, בוזה הו מקריבין ישראל, שביעין פרים, לפרא על שביעין ממן, בגין דלא ישתר עולם חרוב מגניהו, דרא הוא דכתיב, (במדבר כט) ובHAMSA עשר יום וגוו והקרבתם עלה אשה וגוו. (ע"כ תוספה).

באהבה, בנסת ישראל לגביה, ולא לאתקשרא בהדה, בוז יבוזו לו, ולא להתקשרות עמה, בוז יבוזו לו - כל אותם אוקלוסים וכל אותם מchnות של מעלה לאותו הון